

Købekraft over for Udlandet op til det yderste, og at »Handelen med udenlandske Varer havde faaet den Import, som der var Mulighed for«. Sluttelig gav Ministeren en Oversigt over Danmarks Samhandel med en Række Lande og pegede paa, at Handelsbalancen for adskillige Landes Vedkommende viste et betydeligt Minus i Danmarks Disfavør, et Forhold, der nødvendigvis maatte tages i Betragtning ved vore handelspolitiske Overvejelser.

Ved 1. *Behandling i Folketinget* blev Lovforslaget anbefalet af Socialdemokraternes Ordfører (*Hans Nielsen*), der udtalte som sin Opfattelse, at Rigsdagen aldrig havde »truffet en klogere og gavnligere Beslutning, end da den vedtog den første Valutalov, og at Valutacentralen havde »været vort Land til stor Nytte, baade valutamæssigt, handelspolitisk og ikke mindst, hvad det nationale Erhvervsliv angaar«. — Ogsaa *Niels Frederiksen* ansaa det for nødvendigt at føre Valutalovgivningen videre i den foreslaaede Form og tilsagde de Radikales Medvirken til »at naa det Resultat, der er bedst tjenligt for Folket i Almindelighed og mindst generende for den enkelte«. — Venstres Ordfører, *Krag*, erkendte Nødvendigheden af regulerende Foranstaltninger, men ytrede Tvivl om, at de hidtil truffne Foranstaltninger frembød den Løsning, man burde tilstræbe i den kommende Tid, og understregede, at Formaålet maatte være at genere det legitime Erhvervsliv mindst muligt. Taleren ønskede en Række Oplysninger om Lovens Administration og dvælede i øvrigt særlig ved 45 pCt.-Regelen og den Maade, hvorpaa den var praktiseret. — Paa Det konservative Folkepartis Vegne udtalte *Christmas Møller*, at Partiet naturligvis var rede til at forhandle om Sagen med de andre Partier, men han tilføjede, at jo mere man betragtede Fremtiden som overmaade alvorlig og mørk i økonomisk Henseende, des rigtigere vilde det være at søge »at indrette sig ikke med Kriseforanstaltninger, men med en permanent Lovgivning, en permanent Lovgivning, som ikke indeholder Bestemmelser om en Valutacentral, men som maa anvise de Veje, som alle andre Lande benytter, de toldpolitiske Veje, for derigennem at skabe sig den Forhandling om Afsætning af deres Varer, som er nødvendig«. — Retsforbundet (Ordfører *Hans Hansen [Rørby]*) ønskede Valutakontorets Virksomhed standset med Lovens Udløb ved Aarets Slutning, idet Importreguleringen efter Partiets Opfattelse kun havde »gjort Skade, skabt Stagnation, Arbejdsløshed, Fordyrelse af Produktionen og Byggeriet og medført ulige Behandling af Landets Borgere«. — Ogsaa Kommunerne vilde nu som før gaa imod denne Lovgivning, som *Aksel Larsen* karakteriserede som »prisfordyrende og arbejderfjendsk«.